चाळिसाव्या वचनाचा दडलेला इतिहास - क्रमांक तेहतीस

यहेज्केल क्रमांक चौदा

Jeff Pippenger
2026-10-27

उत्पत्तीच्या चौथ्या आणि पाचव्या अध्यायांत काइनाच्या वंशावळीची शेथाच्या वंशावळीशी तुलना करून त्यांतील भेद दर्शविला आहे.

चांगला लामेख आणि वाईट लामेख

या दोन वंशपरंपरा नाश पावलेले आणि तारण पावलेले यांच्यातील विरोध दर्शवितात, आणि या दोन वंशपरंपरांतील काही वंशज त्या परस्परविरोधी वंशपरंपरांची समांतर 'वंशज-प्रतीके' ठरतात. काइन अशा वर्गाचे प्रतिनिधित्व करतो, ज्याला पापाबद्दल मुळीच पश्चात्ताप नसतो आणि जो केवळ स्वतःच्या स्थितीबद्दल शोक करतो.

> आणि तो म्हणाला, तू हे काय केलेस? तुझ्या भावाच्या रक्ताचा आक्रोश भूमीतून माझ्याकडे येत आहे. आणि आता ज्या भूमीने तुझ्या हातून तुझ्या भावाचे रक्त स्वीकारण्यासाठी आपले तोंड उघडले, तिच्यापासून तू शापित झाला आहेस; तू जमीन कसशील तेव्हा यापुढे ती तुला आपले सत्त्व देणार नाही; पृथ्वीवर तू परागंदा व भटक्या होशील. आणि काइन परमेश्वराला म्हणाला, माझी शिक्षा माझ्या सहनशक्तीपलीकडची आहे. पाहा, आज तू मला पृथ्वीच्या पृष्ठभागावरून हाकलून दिले आहेस; आणि मी तुझ्या दृष्टीआड होईन; आणि पृथ्वीवर मी परागंदा व भटक्या होईन; आणि असे होईल की, जो कोणी मला भेटेल तो मला ठार मारील. आणि परमेश्वर त्याला म्हणाला, म्हणून जो कोणी काइनाला ठार मारील, त्याच्यावर सातपट सूड उगवला जाईल. आणि परमेश्वराने काइनावर एक खूण केली, यासाठी की तो कोणाला आढळल्यास त्या व्यक्तीने त्याला ठार मारू नये. आणि काइन परमेश्वराच्या सान्निध्यातून निघून गेला आणि एदेनाच्या पूर्वेस असलेल्या नोद देशात राहू लागला. उत्पत्ती 4:10–16.

काइन हा पश्चात्ताप न करणाऱ्या अशा लोकांच्या वर्गाचे प्रतिनिधित्व करतो, जे केवळ स्वतःच्या दुःखद अवस्थेवरच लक्ष केंद्रित करतात; सत्कर्म करण्याचा प्रयत्न करण्यास नकार देऊन त्यांनी ही अवस्था स्वतःवर ओढवून घेतलेली असते.

> परंतु काईन व त्याचे अर्पण यांकडे त्याने कृपादृष्टीने पाहिले नाही. तेव्हा काईन फार संतापला आणि त्याचे तोंड उतरले. आणि परमेश्वर काईनाला म्हणाला, तू का संतापलास? आणि तुझे तोंड का उतरले आहे? तू योग्य ते केलेस तर तुझा स्वीकार होणार नाही काय? आणि तू योग्य ते केले नाहीस तर पाप दाराशी टपून बसले आहे. आणि त्याची अभिलाषा तुझ्याकडे असेल, आणि तू त्याच्यावर प्रभुत्व करशील. उत्पत्ती 4:5–7.

सहा मृत्यू—तीन अल्फा आणि तीन ओमेगा

मागील लेखांमध्ये आपण हनोख हे पहिल्या देवदूताचे प्रतीक, लामेख हे दुसऱ्या देवदूताचे प्रतीक, मथुशलह हे मध्यरात्रीच्या आरोळीचे प्रतीक आणि नोहा हे तिसऱ्या देवदूताचे प्रतीक असल्याचे दर्शविले होते. शेथाच्या वंशातील लामेख सातशे सत्याहत्तर वर्षांचा असताना, मथुशलह मरण पावला त्या जलप्रलयाच्या पाच वर्षे आधी, मरण पावला. लामेखाच्या मृत्यूनंतर पाच वर्षांनी मथुशलहाचा मृत्यू झाला, आणि त्यामुळे त्यांचे मृत्यू यहेज्केलाच्या पत्नीच्या मृत्यूचे पूर्वप्रतीक ठरतात; तिच्या मृत्यूनंतर दीड वर्षांनी (1.5) कोकऱ्याची पत्नी असलेल्या यरुशलेमेचा मृत्यू झाला.

> आणि मी, योहान, पवित्र नगरी, नवी यरुशलेम, स्वर्गातून देवाकडून खाली उतरताना पाहिली; ती आपल्या पतीसाठी शृंगार केलेल्या वधूप्रमाणे सज्ज केलेली होती. प्रकटीकरण 21:2.

यरुशलेम आणि मथुशलह यांच्या ओमेगा मृत्यूंशी संबंधित असलेले यहेज्केलाची पत्नी आणि लामेख यांचे अल्फा मृत्यू हे जॉन पॅलिओलोगोसच्या मृत्यूचे पूर्वप्रतिरूप होते; त्याच्या मृत्यूनंतर पाच वर्षांनी कॉन्स्टँटिनोपलच्या तटबंदीवर अकराव्या कॉन्स्टँटिनचा मृत्यू झाला. लामेखाची कालरेषा पाच वर्षांचा कालावधी दर्शवते, ज्याच्या शेवटी प्राण्यांच्या स्थलांतराचा सात दिवसांचा कालावधी आहे. पूर्व रोमची कालरेषा पाच वर्षे, तसेच त्या एकूण पाच वर्षांतील चार वर्षांचा कालावधीही दर्शवते. यहेज्केलाची कालरेषा दोन वर्षे आणि एक पूर्णांक पाच दशांश वर्षे (1.5) असे दोन्ही कालावधी दर्शवते. बाबेलकडून झालेला यरुशलेमाचा विनाश दर्शवणारी यहेज्केलाची कालरेषा 66 ते 70 या काळात रोमकडून झालेल्या यरुशलेमाच्या दुसऱ्या विनाशाशी जुळते. यरुशलेमाच्या विनाशाच्या रोमन कालरेषेतून चार वर्षांचा आणि साडेतीन वर्षांचा असे दोन्ही कालावधी निष्पन्न होतात. त्या चार प्रतीकात्मक कालरेषांपैकी प्रत्येकीच्या भविष्यसूचक साक्षीमध्ये एक नव्हे, तर दोन प्रतीकात्मक कालावधी निष्पन्न झाले.

लमेख, जॉन पॅलिओलोगोस आणि यहेज्केलाची पत्नी हे ओमेगा मृत्यूने समाप्त होणाऱ्या एका कालखंडाचे अल्फा मार्गचिन्ह दर्शवतात. या तीन रेषांपैकी दोन रेषा अशा वेढ्याचे प्रतिनिधित्व करतात, ज्याचा शेवट आपापल्या प्रतिरूपांच्या मृत्यूने होतो. उर्वरित रेषेचा शेवट प्राणी तारवात चढण्याच्या घटनेने होतो. ओमेगा प्रतिरूप नोहाच्या काळातील जलप्रलयाला यरुशलेमच्या विनाशाशी आणि कॉन्स्टँटिनोपलच्या तटभिंतींच्या विनाशाशी समरेखित करते. लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी होणाऱ्या कृपाकाळाच्या समाप्तीचे प्रतिनिधित्व ही तिन्ही ओमेगा प्रतीके करतात.

अर्थात, नोहाच्या तारवाच्या साक्षीत वेढा नव्हता; परंतु तारवात प्रवेश करता यावा यासाठी एक चढमार्ग असलाच पाहिजे होता. माल चढविण्यासाठीचा हा चढमार्ग वेढ्यासाठीच्या चढमार्गाचे प्रतिरूप मानल्यास, मृत्यूच्या तिन्ही साक्षी वेढा दर्शवितात. ६६ ते ७० या काळातील यरुशलेमच्या विनाशाच्या रोमन कालरेषेत, ६६ मध्ये सेस्टियसने वेढा घातला होता आणि ७० मध्ये टायटसने दुसरा वेढा घातला होता.

चार वर्षे

१४५३ मध्ये कॉन्स्टँटिनोपलच्या वेढ्याने समाप्त होणारी चार वर्षे ही प्रकटीकरणाच्या नवव्या अध्यायातील “पाच महिने” या इस्लामविषयक भविष्यवाणीतील दुसऱ्या चार वर्षांच्या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतात. “पाच महिने” या भविष्यवाणीतील पहिला चार वर्षांचा कालखंड निकोमीडियाच्या वेढ्यादरम्यान, १३३३ ते १३३७ असा होता. तो वेढा २७ जुलै १२९९ पासूनच्या अडतीस वर्षांच्या कालावधीची समाप्तीही दर्शवत होता. यरुशलेमचे दोन विध्वंस, कॉन्स्टँटिनोपलचा एक विध्वंस, जलप्रलय आणि निकोमीडियाचा वेढा हे इ.स.पू. २०० ते इ.स.पू. १९८ या कालावधीतील पॅनियमच्या मोहिमेचे पाच साक्षीदार आहेत; ती मोहीम सहावा साक्षीदार ठरेल, आणि यांखेरीज आणखीही अनेक साक्षीदार आहेत.

यरुशलेमच्या दोन्ही विध्वंसांची “ओळीवर ओळ” अशी सहजपणे सांगड घालता येते. महापूर आणि पूर्व रोमची कालरेषा यांची सांगड दोन्हींतील समान अल्फा आणि ओमेगा मृत्यूंच्या आधारे घातली जाते. पॅनियमच्या मोहिमेची सांगड विशेषतः इ.स.पू. ५८७ मधील यहेज्केलच्या कालरेषेशी घातली जाते, कारण वेढ्याचे हे दोन्ही कालखंड दोन वर्षे दर्शवतात. दानीएलच्या अकराव्या अध्यायातील पंधराव्या वचनात पॅनियम दर्शवले आहे; त्यानंतरचे सोळावे वचन लवकरच येणारा रविवारचा कायदा दर्शवते, ज्याप्रमाणे इ.स.पू. ५८६ आणि इ.स. ७० मधील यरुशलेमच्या विध्वंसांनीही तो दर्शवला होता. पॅनियमच्या लढाईचा आणि सीदोनच्या वेढ्याचा दोन वर्षांचा कालावधी या प्रत्येक कालरेषेला दानीएलच्या अकराव्या अध्यायातील चाळीसाव्या वचनाच्या गुप्त इतिहासात घेऊन येतो.

एक चिन्ह

यरुशलेमाच्या दोन्ही विनाशांच्या वेळी घातलेल्या वेढ्यांतील पहिले भविष्यसूचक मार्गचिन्ह एक चिन्ह दर्शविते; ६६ सालातील सेस्टियस आणि यहेज्केलाच्या पत्नीचा मृत्यू ही दोन्ही अल्फा चिन्हे होती. लामेखदेखील पहिले मार्गचिन्ह आहे, आणि म्हणून, दोघांच्या साक्षीच्या आधारावर, लामेखदेखील एक चिन्ह आहे. त्याचे ७७७ वर्षांचे वय तीन

घटकांनी बनलेल्या विजयी मंडळीचे चिन्ह दर्शविते: एक संदेष्टा, एक याजक आणि एक राजा.

> याशिवाय, मी त्यांना माझे शब्बाथदिनही दिले, जेणेकरून ते माझ्यामध्ये व त्यांच्यामध्ये एक चिन्ह ठरावेत, म्हणजे त्यांना पवित्र करणारा परमेश्वर मी आहे हे त्यांनी जाणावे. यहेज्केल २०:१२.

३०० वर्षे

शेथाच्या वंशावळीत आदामापासून सातवा असलेला हनोख ३०० वर्षे देवाबरोबर चालला आणि त्याला स्वर्गात नेण्यात आले. '३००' हे अग्रणींच्या १८४३ सालच्या तीनशे तक्त्यांचे, त्यांच्याशी अनुरूप असलेल्या तीनशे मिलरवादी प्रचारकांचे आणि गिदोनाच्या तीनशे सैनिकांच्या सैन्याचेही प्रतीक आहे. हनोख, मिलरवादी प्रचारक आणि गिदोनाचे तीनशे सैनिक हे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिनिधित्व करतात. शमशोनाने ३०० कोल्हे घेतले आणि त्यांना जोड्याजोड्यांनी एकमेकांना बांधले; अशा प्रकारे त्याने १५० ही संख्या तसेच एकत्र बांधलेले आणि एकूण संख्या तीनशे असलेले एक प्रतीक निदर्शित केले.

> आणि शमशोनाने जाऊन तीनशे कोल्हे पकडले, पलिते घेतले, कोल्ह्यांच्या शेपटीला शेपटी जोडली आणि प्रत्येक दोन शेपट्यांच्या मध्ये एक पलिता ठेवला. आणि त्याने पलिते पेटविल्यावर त्या कोल्ह्यांना पलिष्ट्यांच्या उभ्या पिकात सोडले आणि धान्याच्या गंजी व उभे पीक, तसेच द्राक्षमळे व जैतुनाची झाडे जाळून टाकली. शास्ते 15:4, 5.

प्रकटीकरणाच्या नवव्या अध्यायातील इस्लामविषयक प्रत्येकी पाच महिन्यांच्या दोन भविष्यवाण्यांमध्ये "अग्नी" आणि "शेपट्या" ही इस्लामची वैशिष्ट्ये असल्याचे दर्शविले आहे.

> आणि त्या दृष्टान्तात मी घोडे व त्यांच्यावर बसलेले स्वार असे पाहिले: त्यांच्या अंगांवर अग्नीच्या, नीलमण्याच्या व गंधकाच्या रंगांची उरस्त्राणे होती; आणि त्या घोड्यांची डोकी सिंहांच्या डोक्यांसारखी होती; आणि त्यांच्या तोंडांतून अग्नी, धूर व गंधक बाहेर पडत होते. या तिन्हींनी, म्हणजे त्यांच्या तोंडांतून बाहेर पडणाऱ्या अग्नीने, धुराने व गंधकाने, मनुष्यांपैकी एक तृतीयांश लोक ठार मारले गेले. कारण त्यांचे सामर्थ्य त्यांच्या तोंडांत व त्यांच्या शेपटांत आहे; कारण त्यांच्या शेपट्या सर्पांसारख्या होत्या आणि त्यांना डोकी होती, आणि त्यांच्याद्वारे ते इजा करतात. प्रकटीकरण 9:17–19.

इस्लामचे सामर्थ्य त्यांच्या मुखांत आणि त्यांच्या शेपट्यांत या दोन्ही ठिकाणी आहे.

> आणि त्यांच्या शेपट्या विंचवांच्या शेपट्यांसारख्या होत्या, आणि त्यांच्या शेपट्यांत नांग्या होत्या; आणि माणसांना पाच महिने पीडा देण्याचे सामर्थ्य त्यांना होते. आणि अथांग डोहाचा दूत हा त्यांच्यावर राजा होता; त्याचे नाव इब्री भाषेत अबद्दोन, तर ग्रीक भाषेत अपुल्लुओन आहे. प्रकटीकरण 9:10, 11.

यातना देण्याची आणि ठार मारण्याची इस्लामची शक्ती त्यांच्या मुखांत आणि शेपट्यांत या दोन्हींमध्ये आहे; ती त्यांच्या मुखांतून आणि शेपट्यांतून बाहेर पडते.

> म्हणून परमेश्वर इस्राएलातून मस्तक व शेपूट, फांदी व लव्हाळा, एकाच दिवशी छेदून टाकील. वृद्ध व सन्माननीय मनुष्य म्हणजे मस्तक; आणि असत्य शिकविणारा संदेष्टा म्हणजे शेपूट. कारण या लोकांचे नेते त्यांना मार्गभ्रष्ट करतात; आणि त्यांच्या नेतृत्वाखाली चालणारे नाश पावतात. यशया 9:14–16.

भविष्यवाणीच्या दृष्टीने इस्लाम आणि इस्राएल यांचा परस्परसंबंध आहे, कारण दोघेही अब्राहामाची संतती आहेत, आणि प्रत्येक वंशशाखेत "मस्तक" म्हणजे "वयोवृद्ध व प्रतिष्ठित" आणि "शेपूट" म्हणजे "असत्य शिकवणारा संदेष्टा" होय. इस्लामच्या बाबतीत, ज्याने असत्य शिकवले तो प्राचीन संदेष्टा म्हणजे मुहम्मद होय. कुराण हे इस्लामच्या टोळांना प्रेरित करणाऱ्या असत्यांचे प्रतिनिधित्व करते आणि वयोवृद्ध व प्रतिष्ठित म्हणजे त्यांचे राजकीय नेतृत्व होय. इस्लामचे संचालन राज्यनीती (मुख) करते, जी कुराणातील असत्यांनी (शेपूट) प्रेरित होते. शमशोनाचे तीनशे कोल्हे प्रत्येकी पाच महिन्यांच्या दोन गटांत विभागण्यात आले होते, जे अग्नी, धूर आणि गंधक यांद्वारे यातना

देणार आणि ठार मारणार आहेत.

अग्नी, धूर आणि गंधक

अग्नी, धूर आणि गंधक यांमध्ये तीन देवदूतांची भविष्यसूचक वैशिष्ट्ये आढळतात. यांपैकी पहिला आणि शेवटचा हे अग्नीचे प्रकार आहेत. “गंधक” या शब्दाचे मूळ दैवी तेजःस्फुरण दर्शवते. अग्नी हे संदेशाचे प्रतीक आहे; धूर हा त्या संदेशाचा परिणाम आहे आणि गंधक तो संदेश धार्मिक असल्याचे दर्शवते. हे तिन्ही प्रकटीकरणाच्या चौदाव्या अध्यायातील तीन देवदूतांच्या खऱ्या संदेशाची बनावट प्रतिरूपे आहेत. लोखंडी ऊरपट अग्नी, जॅसिंथ आणि गंधक यांच्या रूपात दर्शविला आहे. तो महायाजकाच्या ऊरपटाची बनावट प्रतिकृती आहे. महायाजकाचा ऊरपट एक लाख चव्वेचाळीस हजारांना बारा मानवी रत्नांच्या रूपात दर्शवितो; ही रत्ने ऊरीम आणि थुम्मीम यांद्वारे दर्शविलेल्या देवत्वाशी संयुक्त आहेत. प्राचीन काळातील जॅसिंथ गडद निळसर-काळ्या किंवा काळसर जांभळ्या रंगाचे होते. इस्लामच्या ऊरपटावरील जॅसिंथ हे इस्लामच्या मुखांतून (राज्य) आणि शेपटांतून (चर्च) बाहेर पडणाऱ्या धुराशी अनुरूप आहे.

देवाबरोबर ३०० वर्षे चालल्यानंतर हनोखाला स्वर्गात नेण्यात आल्यामुळे ३०० या संख्येचा संबंध १७९८ साली आलेल्या पहिल्या देवदूताच्या संदेशाशी जोडला जातो. प्रकटीकरणाच्या नवव्या अध्यायातील पाच महिन्यांच्या भविष्यवाणीची पूर्तता झाल्याने ११ ऑगस्ट १८४० रोजी पहिल्या देवदूताच्या त्या संदेशाला सामर्थ्य प्राप्त झाले. या अध्यायातील प्रत्येकी पाच महिन्यांचे दोन कालखंड ओळीवर ओळ या पद्धतीने एकमेकांशी जोडलेले आहेत. पाचव्या आणि दहाव्या वचनांतील पाच महिने हे प्रत्येकी एकशे पन्नास वर्षांचे दोन स्वतंत्र कालखंड आहेत, हे अगदी अलीकडेच लक्षात आले. जेव्हा हे सत्य ओळखले गेले, तेव्हा शमशोनाने कोल्ह्यांना एकमेकांशी बांधून त्यांच्या एकशे पन्नास जोड्या केल्या.

शमशोनच्या (ज्याचा अर्थ “सूर्य” असा होतो) भविष्यसूचक इतिहासात, निनवेच्या युद्धाद्वारे किल्ली दर्शविली गेली तेव्हा गर्तेतून बाहेर पडलेल्या “धुराने” सूर्याला अंधकाराने झाकून टाकले. इस्लामी गर्तेतील धुराने सूर्य झाकून टाकण्याचा अर्थ, सूर्याने (शमशोनने) दर्शविलेली ख्रिस्ताची सुवार्ता झाकून टाकणे असा होतो, हे मिलरवाद्यांनी अचूकपणे ओळखले. शमशोनची साक्ष आणि प्रकटीकरण ग्रंथाच्या नवव्या ते अकराव्या अध्यायांतील इस्लाम यांच्यात इतरही अनेक संबंध आहेत.

शमशोनाच्या इतिहासात तीन हा अंक आढळतो: विवाहसमारंभातील पाहुण्यांनी तीन दिवसांत कोडे सोडवायचे होते. शमशोनाचा तीन स्त्रियांशी संबंध येतो: तिम्ना येथील त्याची पत्नी, वेश्या आणि दलीला. परमेश्वराचा आत्मा शमशोनावर तीन वेळा येतो: सिंहाशी गाठ पडली तेव्हा, अश्कलोन येथे आणि लेही येथे. शमशोन दलीलाला खरे उत्तर देण्यापूर्वी तीन खोटी उत्तरे देतो. तीन हा अंक देवत्वाचे, तसेच अजगर, श्वापद आणि खोटा संदेष्टा यांच्या बनावट देवत्वाचे आणि विजयी मंडळीच्या त्रिविध रचनेचेही प्रतीक आहे.

तीस ही याजकाची संख्या आहे, आणि शमशोनाच्या विवाहभोजनाला तीस सोबती आणण्यात आले होते. त्यानंतर, पाहुण्यांना कोडे सोडवता आले तर तागाची तीस वस्त्रे आणि तीस पोशाख देण्याची पैज शमशोनाने लावली. त्याच्या कोड्याचे उत्तर विश्वासघाताने उघड झाल्यावर, पैज फेडण्यासाठी शमशोनाने अश्कलोनातील तीस पुरुषांना ठार केले. तीस ही संख्या ३००चा भविष्यसूचक दशांश आहे, आणि हनोख तीनशे वर्षे देवाबरोबर चालला या घटनेशी सुसंगत असलेले, शमशोनाने पकडून एकशे पन्नास जोड्यांमध्ये एकमेकांना बांधलेले तीनशे कोल्हे, ओळीवर ओळ या पद्धतीने एकमेकींशी जोडलेल्या प्रकटीकरणाच्या नवव्या अध्यायातील पाच महिन्यांच्या दोन भविष्यवाण्यांशी संबंधित आहेत. तीनशे हा तीन हजारांचा भविष्यसूचक दशांश आहे, आणि तीन हजार ही संख्या शेषजनांचे प्रतिनिधित्व करते, मग ते पेन्टेकॉस्टच्या दिवशी धर्मांतरित झालेल्यांनी दर्शविलेले नीतिमान शेषजन असोत किंवा सोन्याच्या वासराच्या बंडाच्या वेळी लेव्यांनी ठार केलेल्यांनी दर्शविलेले अनीतिमान शेषजन असोत.

सोन्याच्या वासराच्या प्रसंगी झालेले बंड आणि पेन्टेकॉस्टच्या दिवशी परिवर्तित झालेले लोक, हे दोन्ही लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारविषयक कायद्याच्या वेळी भविष्यसूचक रीतीने जुळून येतात. एक अवशिष्ट समुदाय देवाच्या करारबद्ध प्रजेतील एका अवशिष्ट समुदायाचे आणि देवाच्या करारबद्ध प्रजेच्या कळपाबाहेर असलेल्यांमधील एका अवशिष्ट समुदायाचे प्रतिनिधित्व करतो. शमशोनाच्या साक्षीत तीन हजारांचा पहिला उल्लेख हा पलिष्ट्यांना संतुष्ट करण्यासाठी शमशोनाला बंदिवान करणाऱ्या यहूद्यांचा आहे, तर दुसरा उल्लेख पलिष्ट्यांचा आहे. न्यायनिवाड्याचा आरंभ देवाच्या घरापासून होतो आणि त्यानंतर अजूनही बाबेलमध्ये असलेल्या अकराव्या घटकेतील कामकऱ्यांचा न्यायनिवाडा होतो. शमशोनाची साक्ष तीन हजार हे अवशिष्ट समुदायाचे प्रतीक असल्याची पुष्टी करते आणि न्यायनिवाड्याच्या प्रक्रियेच्या क्रमालाही पुष्टी देते. हनोख तीनशे वर्षे देवाबरोबर चालला; अशा प्रकारे तो देवाच्या करारबद्ध प्रजेतील मृत्यूची चव न चाखणाऱ्या अवशिष्ट समुदायाचे प्रतिनिधित्व करतो. तो अवशिष्ट समुदाय म्हणजे ते एक लाख चव्वेचाळीस हजार लोक होत, ज्यांना प्रकटीकरणाच्या सातव्या अध्यायात मोठ्या लोकसमुदायाहून भिन्न असे दर्शविले आहे.

३०० चा दशमांश ३० होतो, आणि ही संख्या याजकाचे प्रतीक आहे; शिवाय, तीसचा दशमांश असलेली तीन ही संख्या देवत्वाचे, तसेच अजगर, श्वापद आणि खोटा संदेष्टा यांच्या बनावट देवत्वाचेही प्रतिनिधित्व करते. तीन ही संख्या विजयी मंडळीच्या त्रिविध विभागणीचेही प्रतिनिधित्व करते; या मंडळीचे प्रतिनिधित्व वयाच्या तिसाव्या वर्षी राज्य करू लागलेला दावीद राजा, वयाच्या तिसाव्या वर्षी सेवा करू लागलेला योसेफ याजक आणि सतराव्या योबेल चक्राच्या तिसाव्या वर्षी आपल्या बावीस वर्षांच्या सेवाकार्याला प्रारंभ करणारा संदेष्टा व याजक यहेज्केल हे करतात. याजक या नात्याने त्याचे वय तीस वर्षे असावे.

संदेष्टा, याजक आणि राजा यांच्या रूपात दर्शविलेल्या तीन प्रतीकात्मक घटकांपैकी प्रत्येकाला वेढ्याचा आरंभ दर्शविणाऱ्या मार्गचिन्हावर सातव्या दिवसाच्या शब्बाथाचा देवाचा शिक्का प्राप्त होतो. मृत्यूच्या दोन साक्षी आणि इ.स. ६६ मधील यरुशलेमच्या विनाशाची दुय्यम साक्ष, या मिळून वेढ्याचे मार्गचिन्ह हे एक 'चिन्ह' असल्याच्या तीन साक्षी देतात.

संक्रमणाचे मार्गचिन्ह

वेढा सुरू होतो तेव्हा, लामेखाद्वारे दर्शविल्याप्रमाणे, देवाच्या त्रिविध विजयी मंडळीवर शिक्का मारला जातो. यहेज्केलाच्या पत्नीचा मृत्यू हे निदर्शित करतो की नेमक्या त्याच मार्गचिन्हावर पूर्वीच्या करारातील लोक पूर्णपणे बाजूला सारले जातात. हे मार्गचिन्ह लावदिकीयाकडून फिलदेल्फियाकडे होणारे संक्रमण दर्शविते; त्याचेच चित्रण संघर्षरत मंडळीचे विजयी मंडळीत होणारे संक्रमण म्हणूनही केले जाते, आणि अशा प्रकारे ती त्या सात मंडळ्यांपैकीच असलेली आठवी मंडळी बनते. २२ ऑक्टोबर १८४४ पासून १८६३ च्या बंडापर्यंत चाललेल्या तिसऱ्या देवदूताच्या मिलरवादी इतिहासातील ते मार्गचिन्ह १८५६ चा तो कालखंड दर्शवीत होते, जेव्हा जेम्स आणि एलेन व्हाइट या दोघांनीही या चळवळीला लावदिकीय म्हणून ओळखण्यास सुरुवात केली. १८५६ मध्ये फिलदेल्फियाची मिलरवादी चळवळ लावदिकीय मिलरवादी चळवळीत संक्रमण पावली. सात वर्षांनंतर, या चळवळीचे रूपांतर लावदिकीय सेव्हन्थ-डे ॲडव्हेंटिस्ट मंडळीत झाल्याने लावदिकीय मिलरवादी चळवळ संपुष्टात आली.

त्या मार्गचिन्हाचे प्रतिरूप ३१३ मध्येही आढळते, जेव्हा स्मुर्णाची मंडळी संपुष्टात आली आणि पर्गमची मंडळी सुरू झाली. एकत्रितपणे पाहता, १८५६ मध्ये नीतिमान फिलदेल्फियाकडून अनीतिमान लावदिकीयाकडे झालेले संक्रमण हे ३१३ मध्ये नीतिमान स्मुर्णाकडून अनीतिमान पर्गमकडे झालेल्या संक्रमणाशी जुळते, आणि हा संक्रमणबिंदू त्या मार्गचिन्हाची ओळख एक चिन्ह म्हणूनही करून देतो. अनेक साक्षींच्या आधारे, वेढ्याचा आरंभ एका चिन्हाने होतो. जेव्हा एक लाख चव्वेचाळीस हजार जणांनी बनलेल्या तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीवर लामेखच्या मृत्यूच्या वेळी शिक्का मारला जातो, तेव्हा त्यांना ध्वज म्हणून उंचावले जात असताना त्यांच्यावर शिक्का मारलेला असतो आणि ते परिपूर्ण ऐक्यात असतात, कारण वेढ्याच्या भविष्यसूचक रचनेतील पहिले मार्गचिन्ह हे एक चिन्ह आहे.

जॉन पालायोलोगोसचा मृत्यू इस्लामचे मार्गचिन्ह दर्शवतो; त्या वेळी पूर्व रोमन साम्राज्याला इस्लामच्या अधीन होण्यास भाग पाडले जाते. यरुशलेमचा वेढा आणि विनाश हे बाबेल व रोम यांचे दोन साक्षीदार ठरतात. यहेज्केलचा दीड वर्षांचा कालावधी अशा लावदिकीय लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो, ज्यांनी उत्तरेच्या राजाच्या बंदिवासात नेले जाण्याचा इशारा देणारा संदेश पाहण्यास आणि ऐकण्यास नकार दिला. सेस्टियसचे चिन्ह हे उत्तरेच्या राजापासून सुटणाऱ्या फिलदेल्फियाकरांचे प्रतिनिधित्व करते. ही दोन्ही चिन्हे अंतर्गत भविष्यसूचक संदेशाशी संबंधित आहेत; लामेखाचे ७७७ हेही त्याच संदेशाशी संबंधित आहे. ओळीवर ओळ, वेढ्याच्या वेळी एका वर्गाला बंदिवासात नेले जाते, तर दुसरा वर्ग उत्तरेच्या राजाच्या हातून सुटतो.

लामेख ज्यांचे प्रतिनिधित्व करतो त्यांच्यावर ज्या मार्गचिन्हावर शिक्का मारला जातो, त्या मार्गचिन्हावरील इस्लामची भूमिका स्पष्ट करून जॉन पालायोलोगोसचा मृत्यू बाह्य भविष्यसूचक संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतो. यरुशलेमच्या वेढ्याच्या आणि विनाशाच्या वेळी जे सुटतात आणि जे बंदिवान होतात, ते हे अधोरेखित करतात की वेढ्याच्या भविष्यसूचक कालखंडातील अल्फा मार्गचिन्हावरच चारित्र्य प्रकट होते. या दोन वर्गांचे प्रतिनिधित्व दोन लामेख करतात. एक वर्ग नॅशव्हिलला इशारा देतो, तर दुसरा वर्ग नकार देतो.

> आणि परमेश्वर त्याला म्हणाला, म्हणून जो कोणी काइनाचा वध करील, त्याच्यावर सातपट सूड उगवला जाईल. आणि तो ज्याला आढळेल त्याने त्याचा वध करू नये म्हणून परमेश्वराने काइनावर एक खूण केली. उत्पत्ती ४:१५.

बंडखोरीची खूण

काइनाला त्याच्या बंडखोरीचे चिन्ह मिळाले. त्याच्या बंडखोरीचे हे चिन्ह मानवजातीला दिलेला असा इशारा असल्याचे समजण्यात आले की, त्यांनी काइनाला ठार मारल्यास त्यांना देवाच्या सातपट न्यायाला सामोरे जावे लागेल. एका अर्थाने, या चिन्हाद्वारे देवाने काइनाला संरक्षण पुरवले असे समजता येते; परंतु भविष्यसूचक दृष्टीने ते बायबलच्या शेवटच्या ग्रंथातील बंडखोरीच्या इशारावजा चिन्हाशी सुसंगत आहे. प्रकटीकरण या ओमेगा ग्रंथातील श्वापदाच्या चिन्हाचे पूर्वरूप उत्पत्ती या अल्फा ग्रंथातील काइनाच्या बंडखोरीचे चिन्ह होते. काइनाच्या चिन्हात अंतर्भूत असलेला इशारा असा आहे की, जे कोणी काइनासारखेच चारित्र्य प्रकट करतील, त्यांनाही देव नाकारेल आणि त्यांचा न्याय करील. काइनावरील चिन्ह श्वापदाच्या चिन्हाशी सुसंगत आहे, आणि स्वतःच्या भावाचा खून करून काइनाने केलेल्या बंडखोरीचे अनुकरण करू नये, या आज्ञेवर हा इशारा भर देतो; प्रकटीकरणात ही बंडखोरी श्वापदाची प्रतिमा म्हणून दर्शविली आहे. काइनाच्या कृतीचे अनुकरण करणे म्हणजे काइनाची प्रतिमा घडविणे होय. काइनाला सातपट दंडात्मक न्यायनिर्णय देण्यात आला होता, आणि काइनापासून सहाव्या पिढीतील लामेखाने आपण आपल्या पित्याच्या पापाची पुनरावृत्ती केली आहे, परंतु आपल्यावरील न्याय मात्र सत्तराच्या सातपट असेल, हे ओळखले.

> आणि लामेख आपल्या पत्नींना म्हणाला, आदा आणि सिल्ला, माझी वाणी ऐका; लामेखाच्या पत्नींनो, माझे म्हणणे लक्षपूर्वक ऐका: कारण मला जखमी केल्याबद्दल मी एका पुरुषाचा, आणि मला इजा केल्याबद्दल एका तरुणाचा वध केला आहे. जर काइनाबद्दल सातपट सूड घेतला जाणार असेल, तर खरोखरच लामेखाबद्दल सत्याहत्तरपट घेतला जाईल. उत्पत्ती 4:23, 24.

मागील वचन हे देवाच्या वचनात संख्या गुणाकाराच्या स्वरूपात मांडल्या गेलेल्या केवळ तीन ठिकाणांपैकी पहिले आहे. शेवटचे ठिकाण पहिल्यासारखेच आहे.

> तेव्हा पेत्र त्याच्याकडे येऊन म्हणाला, प्रभो, माझ्या भावाने माझ्याविरुद्ध पाप केल्यास मी त्याला किती वेळा क्षमा करावी? सात वेळांपर्यंत काय? येशू त्याला म्हणाला, मी तुला सात वेळांपर्यंत असे म्हणत नाही, तर साताच्या सत्तर वेळांपर्यंत असे म्हणतो. मत्तय १८:२१, २२.

सत्तर गुणिले सात म्हणजे चारशे नव्वद, आणि पवित्र इतिहासात चारशे नव्वद वर्षांचे तीन कालखंड आहेत; यांपैकी प्रत्येक कालखंड परीक्षाकाळ दर्शवितो. पवित्रस्थानासाठी, राजांसाठी आणि सेनेसाठी प्रत्येकी चारशे नव्वद वर्षांचा कालखंड दर्शविलेला आहे. राजांसाठीचा कालखंड इ.स.पू. १०९७ मध्ये शौलाच्या अभिषेकापासून सुरू झाला आणि

इ.स.पू. ६०७ मध्ये नबुखद्नेस्सराने घातलेल्या पहिल्या वेढ्यापर्यंत चालला; त्या वेळी दानीएलाला बंदिवान करून नेण्यात आले.

पवित्रस्थानासाठी नेमून दिलेला चारशे नव्वद वर्षांचा परीक्षाकाल इ.स.पू. १००६ मध्ये शलमोनाच्या मंदिराच्या समर्पणाने सुरू झाला आणि इ.स.पू. ५१६ मध्ये निर्वासनोत्तर मंदिराच्या समर्पणापर्यंत चालू राहिला. सैन्यासाठी चारशे नव्वद वर्षांचा हा काळ इ.स.पू. ४५७ पासून इ.स. ३४ पर्यंत होता.

काइनाच्या सातपट न्यायाचा इशारा देणाऱ्या संदेशापासून आणि खुणेपासून सुरू होऊन लामेखाच्या सत्तर वेळा सातपटपर्यंत पोहोचणारा क्रम हा चारशे नव्वद वर्षांचा प्रतीकात्मक परीक्षाकाळ दर्शवतो. काइनाच्या खुणेने दर्शविलेले बंड उत्तरोत्तर तीव्र होत असल्याचे चित्रित केले आहे, जे जलप्रलय पाठविण्यामागील देवाच्या हेतूशी सुसंगत आहे.

> आणि देवाने पाहिले की पृथ्वीवर मनुष्याची दुष्टाई फार होती आणि त्याच्या अंतःकरणातील विचारांची प्रत्येक कल्पना निरंतर केवळ दुष्टच होती. आणि पृथ्वीवर मनुष्य निर्माण केल्याबद्दल परमेश्वराला अनुताप झाला, आणि त्याच्या अंतःकरणाला खेद झाला. आणि परमेश्वर म्हणाला, मी निर्माण केलेल्या मनुष्याला भूतलावरून नष्ट करीन; मनुष्य, पशू, सरपटणारे प्राणी आणि आकाशातील पक्षी या सर्वांचा नाश करीन; कारण त्यांना निर्माण केल्याबद्दल मला अनुताप होत आहे. उत्पत्ती 6:5–7.

शेथाच्या वंशातील लामेखाच्या विपरीत, काइनाच्या सहाव्या पिढीतील लामेख हा बंडखोरांचा एक विशिष्ट वर्ग म्हणून सादर केला आहे. दोन्ही लामेखांच्या साक्षी कृपाकाळाची समाप्ती दर्शवितात: एकाची 490 या संख्येच्या अभिव्यक्तीद्वारे, तर दुसऱ्याची त्याच्या मृत्यूद्वारे. दोन्हींमध्ये संख्यात्मक प्रतीकात्मकता आहे, जी विजयी मंडळीच्या त्रिविध रचनेशी थेट निगडित आहे. काइनाच्या वंशातील लामेख हा राजे, पवित्रस्थान आणि सैन्य यांच्यासाठी असलेल्या प्रत्येकी 490 वर्षांच्या तीन कालखंडांशी सुसंगत ठरतो, तर शेथाच्या वंशातील लामेखामध्ये संदेष्टा, याजक आणि राजा यांच्यासाठी सात या संख्येचा शिक्का आहे. शेथाच्या वंशातील लामेख हा प्रकटीकरणाच्या चौदाव्या अध्यायातील तीन देवदूतांपैकी दुसरा देवदूत आहे, आणि काइनाच्या वंशातील लामेख हा श्वापद, त्याची मूर्ती, खूण आणि त्याच्या नावाची संख्या यांविषयी इशारा देणारा तिसरा देवदूत आहे. प्रकटीकरण, अध्याय चौदा, वचने 9/11 ही काइनाचा शाप प्राप्त करणाऱ्यांची ओळख पटवून देतात.

> आणि तिसरा देवदूत त्यांच्यामागून आला व मोठ्या आवाजात म्हणाला, जर कोणी श्वापदाची व त्याच्या मूर्तीची उपासना करील आणि आपल्या कपाळावर किंवा आपल्या हातावर त्याची खूण स्वीकारील, तर तो देवाच्या क्रोधाचा द्राक्षारस पिईल, जो त्याच्या कोपाच्या प्याल्यात काहीही न मिसळता ओतलेला आहे; आणि पवित्र देवदूतांसमक्ष व कोकऱ्यासमक्ष त्याला अग्नी व गंधकाने यातना दिल्या जातील: आणि त्यांच्या यातनांचा धूर सदासर्वकाळ वर चढत राहील: आणि जे श्वापदाची व त्याच्या मूर्तीची उपासना करतात, तसेच जो कोणी त्याच्या नावाची खूण स्वीकारतो, त्यांना दिवसा किंवा रात्री विसावा मिळत नाही. प्रकटीकरण 14:9–11.

शेथच्या वंशातील लामेख ज्यांचे प्रतिनिधित्व करतो, त्यांची ओळख प्रकटीकरण 15:2 मध्ये स्पष्ट केली आहे:

> आणि अग्नीमिश्रित काचेच्या समुद्रासारखे काहीतरी मी पाहिले: आणि श्वापदावर, त्याच्या प्रतिमेवर, त्याच्या खुणेवर आणि त्याच्या नावाच्या संख्येवर विजय मिळविलेले लोक देवाच्या वीणा हाती घेऊन त्या काचेच्या समुद्रावर उभे असलेले मी पाहिले. प्रकटीकरण 15:2.

शेथाच्या वंशातील लामेख आपल्या मृत्यूद्वारे दार बंद झाल्याचे दर्शवतो. काइनाच्या वंशातील लामेख चारशे नव्वद वर्षांच्या परीक्षाकाळाच्या अखेरीस दार बंद झाल्याचे दर्शवतो. काइनाची खूण ही तीन प्रमुख भविष्यसूचक गुणधर्म प्रकट करणाऱ्या चारित्र्याविषयी सावध करणारा इशारा म्हणून पाहिली जाणे अपेक्षित होते. त्याने देवाच्या निर्देशानुसार देवाच्या उपासनेत सहभागी होण्यास नकार दिला; त्याने मत्सरजन्य तीव्र संताप प्रकट केला आणि आपल्या धाकट्या भावाचा खून केला; आणि तिसरे म्हणजे, त्याने पश्चात्ताप करण्यास नकार दिला.

काइनाने दहा आज्ञांच्या पहिल्या पाटीवरील आज्ञांचा भंग केला होता; ही पाटी मानवजातीचा देवाशी असलेला संबंध स्पष्ट करते, तर दुसरी पाटी मानवांमधील परस्परसंबंध स्पष्ट करते. त्याच्या बंडखोरीचे चिन्ह तो पश्चात्ताप न करणारा, नियमशास्त्राचे उल्लंघन करणारा असल्याचे दर्शवीत होते. काइन आणि लामेख हे लवकरच लागू होणाऱ्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी तिसऱ्या देवदूताचे बंद दार दर्शवतात. हनोख, मथुशलह, लामेख आणि नोहा हे त्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतात, ज्याचा आरंभ हनोखाद्वारे दर्शविलेल्या पहिल्या देवदूताच्या आगमनाने होतो; त्यानंतर दुसरा देवदूत म्हणून लामेखाचे आगमन होते, लामेखाच्या दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाला सामर्थ्य देणारी मध्यरात्रीची हाक म्हणून मथुशलहाचे आगमन होते आणि मग तिसरा देवदूत म्हणून नोहा जलप्रलयाचे बंद दार दर्शवतो.

लामेख जलप्रलयाच्या पाच वर्षे आधी मरण पावला; त्याचा मृत्यू हा लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी दार बंद होण्याच्या पाच प्रतीकात्मक वर्षांपूर्वीचा काळ दर्शवतो. वयाच्या ७७७ व्या वर्षी लामेखचा मृत्यू होतो, त्याच वेळी विजयी मंडळीवर शिक्का मारण्याचे कार्य पूर्ण होते. त्यानंतर, तारवाचे दार अलौकिक रीतीने बंद केले जाण्याच्या सात दिवस आधी, प्राणी तारवात प्रवेश करू लागले.

मथुशलह मरण पावला तो दिवस त्या सात दिवसांपैकी पहिला दिवस होता. दार बंद होण्यापूर्वीचा शेवटचा इशारा हा प्राण्यांचे दृश्य सादरीकरण आणि त्याचबरोबर आजवर मरण पावलेल्या सर्वांत दीर्घायुषी मनुष्याच्या संपूर्ण जीवनकाळात घोषित होत आलेल्या भविष्यवाणीची पूर्तता असा दुहेरी संदेश होता. ती भविष्यवाणी मथुशलह या नावात सामावलेली होती; त्या नावाचा अर्थ 'तो मरेल तेव्हा ते येईल' असा आहे.

हनोखाने आपल्या पुत्राच्या नावाद्वारे घोषित केलेल्या भविष्यवाणीच्या पूर्ततेनुसार मथुशलहाच्या मृत्यूपासून सुरू झालेल्या प्राण्यांच्या स्थलांतराच्या सात दिवसांनी दर्शविल्याप्रमाणे, मानवजातीसाठीचा अंतिम इशाऱ्याचा संदेश हा भविष्यवाणीच्या दृष्टीने अनिवार्यपणे द्विविध संदेश असलाच पाहिजे. मथुशलहाचा मृत्यू आणि स्थलांतर करणारे प्राणी यांचा द्विविध संदेश हा तिसऱ्या देवदूताचा शिक्का मारण्याचा संदेश असल्याचे प्राण्यांच्या स्थलांतराचे सात दिवस दर्शवितात. येशू नेहमी आरंभाच्या आधारे अंताचे चित्रण करतो, आणि ज्याप्रमाणे मध्यरात्रीची आरोळी दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाला येऊन मिळाली, त्याचप्रमाणे प्रकटीकरणाच्या ग्रंथात, प्रकटीकरणाच्या अठराव्या अध्यायातील तिसऱ्या देवदूताला चौथ्या वचनातील दुसरी वाणी येऊन मिळते. प्रकटीकरणाच्या ग्रंथातील मंडळ्या आणि शिक्के यांच्यातील भविष्यसूचक संबंधाने दर्शविल्याप्रमाणे, अंतिम इशाऱ्याचा संदेश नेहमीच अंतर्गत आणि बाह्य संदेश म्हणून मांडला जातो. दानीएलच्या अकराव्या अध्यायातील अंतिम इशाऱ्याचा संदेश हा उत्तर आणि पूर्व यांचा संदेश आहे. मथुशलह आणि स्थलांतर करणारे प्राणी हे नोहाच्या काळातील द्विविध अंतिम इशाऱ्याचा संदेश होते.

777 या चिन्हाने दर्शविलेला लामेखचा मृत्यू वेढ्याच्या प्रारंभाशी जुळतो; त्याच वेळी यहेज्केलच्या पत्नीचा मृत्यू झाला होता. तेथेच शेथच्या वंशपरंपरेद्वारे दर्शविलेल्या विश्वासू जनांवर शिक्का मारला जातो, आणि तेथेच काइनच्या वंशपरंपरेद्वारे दर्शविलेल्यांना चिन्ह प्राप्त होते. हनोख हा आदामापासून सातवा होता, आणि तो अशा कालखंडातील अल्फा मार्गचिन्हाचे प्रतिनिधित्व करतो, ज्याच्या समाप्तीच्या वेळी शेवटची आणि पहिली या दोन्ही पिढ्या आठ या संख्येने दर्शविल्या जातात. दोघेही लामेख परीक्षाकालाची समाप्ती सूचित करतात, आणि लामेखचा मृत्यू वेढ्याच्या प्रारंभी परीक्षाकालाचे बंद झालेले द्वार दर्शवितो.

हनोख हा भविष्यसूचक इतिहासाचा अल्फा होता आणि भविष्यसूचक अनिवार्यतेनुसार त्याने भविष्यसूचक इतिहासाचा एक ओमेगा दर्शविलाच पाहिजे. मृत्यूची चव न चाखता जुन्या जगातून नव्या जगात गेलेले आठ जीव त्या ओमेगाचे प्रतिनिधित्व करतात. हनोख आणि त्या आठ जीवांनी नव्या पृथ्वीवर पोहोचण्यापूर्वी मृत्यू पाहिला नाही. प्राण्यांच्या स्थलांतराच्या सात दिवसांत जुन्या जगाचा अंत झाला आणि नव्या जगाचा आरंभ सात दिवसांच्या पाऊसविरहित कालखंडाने झाला. त्यानंतर १७व्या दिवसापासून, पाच महिन्यांच्या अखेरीस सतराव्या दिवशी देवाने पाऊस रोखेपर्यंत, पाच महिने पाऊसच पाऊस पडत राहिला.

पाच महिने

प्रकटीकरणाच्या नवव्या अध्यायात पाच महिन्यांविषयी दोन साक्षी आहेत आणि या अध्यायात तीन भिन्न कालविषयक भविष्यवाण्या आहेत. पहिला पाच महिन्यांचा कालावधी पाचव्या वचनात मांडलेला आहे; दुसरा पाच महिन्यांचा कालावधी दहाव्या वचनात आहे आणि तीनशे एक्याण्णव वर्षे व पंधरा दिवसांचा कालावधी पंधराव्या वचनात आढळतो. ५, १० आणि १५ ही वचने भविष्यसूचक कालखंडाच्या प्रारंभी असलेल्या पाच महिन्यांच्या दोन साक्षींसह इस्लामची कालविषयक भविष्यवाणी दर्शवितात. ५ आणि १० ही दोन्ही वचने पाच महिन्यांचा कालावधी दर्शवितात, त्यामुळे ओळीवर ओळ ठेवून पाहिल्यास पाचवे वचन आणि दहावे वचन यांची बेरीज पंधरा होते. म्हणून, पहिला पाच महिन्यांचा कालावधी म्हणजे १५ होय आणि तीनशे एक्याण्णव वर्षे व पंधरा दिवसांचा कालावधी वचन १५ मध्ये मांडलेला आहे. ५, १० आणि १५ या वचनांचा क्रम व रचना पंधरा हा अंक दोनदा दर्शवितात, आणि ज्यांची एकत्रित बेरीज पंधरा होते, त्या पहिल्या दोन वचनांमध्ये प्रत्येकी एकशे पन्नास वर्षांच्या दोन कालविषयक भविष्यवाण्या आहेत.

पंधराव्या वचनात तीनशे एक्याण्णव वर्षे आणि पंधरा दिवस या कालावधीची भविष्यवाणी दिली आहे. ख्रिस्ताने पंधरा ही संख्या तीन वचनांमध्ये गुंफली आहे, आणि अगदी त्याच वचनांमध्ये मांडलेल्या भविष्यसूचक कालावधीचा उपयोग करून, पाचव्या व दहाव्या वचनांच्या बेरजेने दर्शविलेल्या १५ या संख्येचे वेगळेपण स्पष्ट केले, जेणेकरून पंधराव्या वचनाशी तिची सांगड घातल्यावर पंधराची द्विरुक्ती साधली जावी. त्यानंतर ख्रिस्ताने परस्परांशी निगडित असलेल्या तिन्ही भविष्यवाण्यांची सांगता पंधरा दिवस या कालावधीने केली.

या अध्यायाची गुरुकिल्ली ६२७ मधील निनवेच्या लढाईत आहे; त्यानंतर पाच वर्षांनी, ६३२ मध्ये, मोहम्मदांचा मृत्यू होतो आणि त्याबरोबर पाच महिन्यांच्या पहिल्या भविष्यवाणीचा आरंभ होतो. पर्शिया आणि रोम या दोन्ही सत्तांचा पराभव होईल, या मोहम्मदांच्या भाकितानुसार, त्यांच्या मृत्यूनंतर दहा वर्षांनी पर्शियाची सैन्ये नष्ट झाली. म्हणूनच, प्रकटीकरणाच्या नवव्या अध्यायातील ऐतिहासिक घटनाक्रमाची सुरुवात पर्शिया आणि रोम यांच्यातील निनवेच्या लढाईपासून होते. त्यानंतर पाच वर्षांनी मोहम्मदांचा मृत्यू होतो आणि अशा रीतीने पाचव्या वचनातील एकशे पन्नास वर्षांचा आरंभ होतो. त्यानंतर दहा वर्षांनी, ६४२ मध्ये, नहावंदच्या लढाईत पर्शियाचा पराभव होतो. इस्लामने नहावंदच्या लढाईला “विजयांचा विजय” असे संबोधले. प्रकटीकरणाच्या नवव्या अध्यायातील पहिली पंधरा वर्षे ही पाच वर्षे आणि त्यानंतर दहा वर्षे अशा कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतात. शेवटच्या कालावधीविषयक भविष्यवाणीची सांगता ११ ऑगस्ट १८४० रोजी झाली. त्या घटनेच्या दहा दिवस आधी, जोसाया लिच यांनी ऑटोमन वर्चस्वाच्या समाप्तीविषयीचे आपले अद्ययावत भाकीत प्रकाशित केले. प्रकटीकरणाच्या नवव्या अध्यायातील इस्लामचे शेवटचे पंधरा दिवस जोसाया लिच यांच्या कार्यामुळे प्रथम पाच दिवस आणि त्यानंतर दहा दिवस अशा दोन भागांत विभागले जातात; कारण येशू नेहमी आरंभाच्या साहाय्याने अंताचे चित्रण करतो.

या गोष्टींची चर्चा आपण पुढील लेखात सुरू ठेवू.